
Ühisrahastuse tegevusluba

Seotud lingid

[Euroopa Komisjoni kehtestatud tehnilised standardid](#)

Dokumendid

[OTSUS Finantsinspeksiooni järelevalvepoliitika ühisrahastusteenuse osutamisele muutmiseks \(pdf, 0.37 MB\)](#)

[JUHEND Finantsinspeksiooni järelevalvepoliitika ühisrahastusteenuse osutamisele \(pdf, 0.53 MB\)](#)

[JUHEND Finantsinspeksiooni järelevalvepoliitika ühisrahastusteenuse osutamisele inglise keeles \(pdf, 0.48 MB\)](#)

[Ühisrahastuse infopäeva slaidid \(pdf, 2.63 MB\)](#)

Ühisrahastuse tegevusluba

Ühisrahastus on üks alternatiivse rahastamise viis idufaasis ettevõtjate ja väikeste ning keskmise suurusega ettevõtjate jaoks, kes sõltuvad tavaliselt väikestest investeringutest. Ühisrahastus kujutab endast vahendust, kus ühisrahastusteenuse osutaja käitab ilma ise riske võtmata üldsusele avatud digitaalset platvormi, et viia või aidata viia potentsiaalsed investorid või laenuandjad kokku rahastamist vajavate ettevõtjatega.

Ühisrahastusteenus hõlmab üldiselt kolme liiki osalejaid:

1. projektiomanik (rahastuse taotleja), kes esitab rahastamiseks projekti;
2. investorid, kes esitavad projekti rahastavad;
3. vahendav organisatsioon (ühisrahastusteenuse osutaja), kes viib teenuseosutajana internetipõhise platvormi kaudu kokku projektiomanikud ja investorid.

Eristatakse laenupõhist ja investeringupõhist ühisrahastusteenust.

Laenupõhine ühisrahastusteenus on laenude andmise vahendamine, sealhulgas klientidele ühisrahastuspakkumiste tutvustamine ja hinnastamine ja/või ühisrahastusprojektide või projektiomanike krediidiriski hindamine.

Investeringupõhine ühisrahastusteenus on ühisrahastuse eesmärgil kliendi korralduste ühine

vastuvõtmine ja edastamine ning vabalt võõrandatavate väärtpaberite või aktsepteeritud instrumentide ilma kindla kohustuseta pakkumine avalikul platvormil, mis võimaldab investoritele piiramatu juurdepääsu.

Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) 2020/1503 peab enamik Eesti ühisrahastusteenuse pakkujatest taotlema Finantsinspeksioonilt tegevusluba. Tegevusloa täpsemad nõuded sätestatakse määruses.

Ühisrahastusteenuse osutaja peab hindama, kas tema tegevus on selline, mis nõuab tegevusluba või väärtpaberite avaliku pakkumise registreerimist.

Ühisrahastuse tegevusloa taotlemine

Juriidiline isik, kes kavatseb osutada ühisrahastusteenuseid, esitab ühisrahastusteenuse osutaja tegevusloa taotluse vastavalt järgmisele juhisele: [KOMISJONI DELEGEERITUD MÄÄRUS \(EL\) 2022/2112](#).

Tegevusloa taotlusega tuleb esitada Euroopa Komisjoni delegeeritud määruses (EL) 2020/1503 artikkel 12 lõikele 2 nõutud andmed ja dokumendid, mille sisu täpsustab Euroopa Komisjoni delegeeritud määrus (EL) 2022/2112. Need on järgmised:

1. ühisrahastusteenuse osutaja nimi (sealhulgas ametlik nimi ja muu kasutatav ärinimi), tema hallatava veebisaidi internetiaadress ja tema füüsiline aadress;
2. ühisrahastusteenuse osutaja õiguslik vorm;
3. ühisrahastusteenuse osutaja põhikirj;
4. tegevuskava, milles on loetletud ühisrahastusteenuste liigid, mida ühisrahastusteenuse osutaja kavatseb osutada, ning ühisrahastusplatvorm, mida ta kavatseb kasutada, sealhulgas see, kus ja kuidas ühisrahastuspakkumisi turustatakse;
5. ühisrahastusteenuse osutaja juhtimiskorra ja sisekontrollimehhanismide, sealhulgas riskijuhtimis- ja raamatupidamisarvestuse kirjeldus, et tagada vastavus määruse nõuetele;
6. ühisrahastusteenuse osutaja andmetöötlussüsteemide kontrolli- ja kaitsesüsteemide, vahendite ja protseduuride kirjeldus;
7. ühisrahastusteenuse osutaja operatsiooniriskide kirjeldus;
8. ühisrahastusteenuse osutaja usaldatavusnõuete kohaste kaitsemeetmete kirjeldus;
9. tõend selle kohta, et ühisrahastusteenuse osutaja kohaldab usaldatavusnõuete kohaseid kaitsemeetmeid;
10. ühisrahastusteenuse osutaja sellise talitluspidevuse kava kirjeldus, milles võetakse arvesse nende ühisrahastusteenuste laadi, ulatust ja keerukust, mida ühisrahastusteenuse osutaja kavatseb osutada, kehtestatakse meetmed ja menetlused, millega tagatakse ühisrahastusteenuse osutaja maksejõuetuse korral olemasolevate investeeringutega seotud kriitiliste teenuste osutamise järjepidevus ning ühisrahastusteenuse osutaja ja tema klientide vaheliste lepingute nõuetekohane haldamine;
11. andmed ühisrahastusteenuse osutaja juhtimise eest vastutavate füüsiliste isikute kohta;
12. tõendid, et punktis 11 osutatud füüsilistel isikutel on hea maine ja ühisrahastusteenuse osutaja juhtimiseks piisavad teadmised, oskused ning kogemused;
13. ühisrahastusteenuse osutaja selliste sisereeglite kirjeldus, mis takistavad seotud isikutel osaleda potentsiaalse ühisrahastusteenuse osutaja pakutavates ühisrahastusteenustes projektiomanikuna;
14. ühisrahastusteenuse osutaja tegevuse edasiandmise korra kirjeldus;
15. ühisrahastusteenuse osutaja kliendikaebuste menetlemise korra kirjeldus;
16. kinnitus selle kohta, kas ühisrahastusteenuse osutaja kavatseb osutada makseteenuseid ise

või kolmanda isiku kaudu vastavalt direktiivile (EL) 2015/2366 või teha seda määruse artikli 10 lõike 5 kohase korra alusel;

17. ühisrahastusteenuse osutaja sellise menetluskorra kirjeldus, mille alusel kontrollitakse investeerimise põhiteabedokumendis sisalduva teabe täielikkust, õigsust ja selgust;
18. ühisrahastusteenuse osutaja menetluskorra kirjeldus mittekogenud investorite investeerimispiirangutega.

Lisaks tuleb juhtide kohta esitada täidetud ja allkirjastatud Finantsinspektsiooni küsimustik (<https://www.fi.ee/et/juhendid/pangandus-ja-krediit/sobivusmenetluse-labiviimise-juhend>)

Tegevusloa taotlemiseks vajalike materjalide ettevalmistamisel ja hilisemas tegevuses tuleb lisaks eeltoodule arvestada ühisrahastuse valdkonnale kohalduvate juhendite ja märgukirjadega.

Taotlus tuleb esitada eesti keeles.

Kui esitatud andmete ja dokumentide põhjal ei ole võimalik veenduda, kas tegevusloa taotlejal on ühisrahastusteenuse osutamiseks piisavad võimalused ja kas ta vastab õigusaktide nõuetele, või kui on vaja kontrollida muid taotlejaga seotud asjaolusid, võib Finantsinspektsioon nõuda lisaandmete ja -dokumentide esitamist.

Määruses sätestatud nõudeid täiendab Finantsinspektsiooni soovituslik juhend „Finantsinspektsiooni järelevalvepoliitika ühisrahastusteenuse osutamisele“.

Menetlusaeg

Finantsinspektsioon hindab taotluse saamisest 25 tööpäeva jooksul, kas taotlus on täielik. Kui taotlus ei ole täielik, määrab Finantsinspektsioon tähtaja, mille jooksul peab taotleja puuduva teabe esitama. Puuduste kõrvaldamise ajaks menetlusaeg peatub.

Otsuse tegevusloa andmise või sellest keeldumise kohta teeb Finantsinspektsioon kolme kuu jooksul täieliku taotluse esitamisest.

Menetlustasu

Ühisrahastusteenuse osutaja tegevusloa taotlemisel tasutakse menetlustasu 1000 eurot.

Tegevusloa taotlemine välismaal tegutsemiseks

Ühisrahastusteenuse osutamiseks piiriüleselt on vajalik eelnevalt taotleda tegevusluba.

Juhul kui Eestis tegevusloa saanud ühisrahastusteenuse osutaja kavatseb osutada ühisrahastusteenuseid muus riigis kui Eesti, tuleb sellest teavitada Finantsinspektsiooni. Teavitusega tuleb esitada järgmine teave:

1. nende liikmesriikide loetelu, kus ühisrahastusteenuse osutaja kavatseb ühisrahastusteenuseid osutada;
2. nendes liikmesriikides ühisrahastusteenuste osutamise eest vastutavate füüsiliste ja juriidiliste isikute andmed;
3. kuupäev, mil ühisrahastusteenuse osutaja kavatseb ühisrahastusteenuste osutamist alustada;
4. muude tegevuste loetelu, mida ühisrahastusteenuse osutaja osutab ja mis ei ole siinse määrusega hõlmatud.

Ühisrahasusteenuse osutaja võib hakata teenuseid osutama teavituses toodud liikmesriikides alates päevast, mil nimetatud riigi pädev asutus on Finantsinspeksiooni teavituse kätte saanud või hiljemalt 15 kalendripäeva möödumisel Finantsinspeksioonile teabe esitamisest. Piiriülese teenuse osutamise teavituse puhul menetlustasu maksma ei pea.

Nõuded ühisrahasusteenuse osutajate turundusmaterjalidele

Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2020/1503 (edaspidi Määrus) artikli 28 lõikes 1 sätestatule peab Finantsinspeksioon, kui Määruse mõistes pädev asutus, avaldama oma veebilehel ühisrahasusteenuse osutajate turundusmaterjalide suhtes kohaldatavad riigisisesed õigus- ja haldusnormid. Alljärgnevalt toob Finantsinspeksioon välja õigusaktid, mida ühisrahasusteenuse osutaja peab oma teenuste ja toodete turustamisel järgima. Märgime, et järgnevad viited õigusaktide sisule ei ole ammendavad, vaid kirjeldavad teenuse ja toote turustamise üldpõhimõtteid, mistõttu peab teenuseosutaja alati ise veenduma, et tema tegevus vastab asjakohastes õigusaktides sätestatud nõuetele.

Reklaamiseadus

Ühisrahasusteenuse osutaja peab teenuse turustamisel lähtuma reklaamiseaduses (edaspidi RekS) finantsteenuse reklaamile sätestatud nõuetest. RekS § 29 lõike 2 kohaselt peab finantsteenuse reklaam sisaldama üleskutset tutvuda finantsteenuse tingimustega ning vajaduse korral konsulteerida asjatundjaga. Samuti peab ühisrahasusteenuse osutaja järgima RekS §-s 3 sätestatud reklaami põhinõudeid: (1) Reklaam peab tavalise tähelepanu korral olema selgelt eristatav muust teabest ning selle sisu, kujundus ja esitusviis peavad tagama arusaamise, et tegemist on reklaamiga.; (2) Reklaamis peab selgelt eristatavalt sisalduma reklaami tellija nimi, tema registreerimisel olev või registreeritud Eesti või Euroopa Ühenduse kaubamärk või domeeninimi.

Tarbijakaitseseadus

Tarbijakaitseseaduse (edaspidi TKS) § 13 lõike 1 kohaselt on kauplemisvõtte TKS-i tähenduses kaupleja tegevus, tegevusetus, teguviis või esitusviis, kommertsteedaanne, sealhulgas reklaam, ja turustamine, mis on otseselt seotud kauba või teenuse reklaamimise, pakkumise, müügi või tarnimisega tarbijale või tarbijalt asja ostmisega.

TKS § 16 lõike 2 kohaselt peetakse kauplemisvõtet eksitavaks, kui sellega esitatud teave on ebaõige või kui faktiliselt õige teabe esitusviis petab või tõenäoliselt petab keskmist tarbijat ja kummalgi juhul teeb või tõenäoliselt teeb keskmine tarbija selle mõjul tehinguotsuse, mida ta muul juhul ei oleks teinud.

Keeleseadus

Keeleseaduse (edaspidi KeeleS) § 16 lõike 1 kohaselt peavad avalikku kohta paigaldatud viidad, sildid, ettevõtte liiginimetused ja välireklaam, sealhulgas poliitilise agitatsiooni eesmärgil paigaldatud välireklaam, ning juriidilise isiku teadaanded olema eestikeelsed. Sama paragrahvi lõike 2 kohaselt võib avalikku kohta paigaldatud viitadele, siltidele, ettevõtte liiginimetusele ja välireklaamile lisada teksti tõlke võõrkeelde, kusjuures eestikeelne tekst peab olema esikohal ega tohi olla halvemini vaadeldav kui võõrkeelne tekst.

KeeleS § 18 lõike 2 kohaselt tagab audiovisuaalse teose, sealhulgas saate ja reklaami avalikul

esitamisel ja edastamisel audiovisuaalmeediateenuse osutaja või ettevõtja, et võõrkeelsele tekstile on lisatud sellele sisult ja vormilt vastav eestikeelne tõlge.

Viimati muudetud 24.05.2023 [Teavita mind, kui sisu muutub](#)